

fra sit hidtidige ansættelsesforhold og etableret virksomhed som selvstændig erhvervsdrivende.

Det er således ikke nogen forudsætning for at anerkende indkomstmotageren som selvstændig erhvervsdrivende, at den pågældende opfylder samtlige kriterier under a)–l). Der er alene tale om momenter, der kan indgå i en samlet vurdering.

Med henblik på spørgsmålene til de enkelte kriterier bemærkes følgende:

Det er ikke nogen betingelse for at anerkende indkomstmotageren som selvstændig erhvervsdrivende, at den pågældende har etableret sig i egne lokaler uden for sit hjem.

Det er heller ikke et ubetinget krav, at indkomstmotageren annoncerer.

Om indkomstmotageren selv ejer de anvendte redskaber eller lejer dem af en anden en hvergiveren, er ikke afgørende ved bedømmelsen.

Såfremt indkomstmotagerens forpligtelse over for hvergiveren er begrænset til en enkelt ordre, er dette et moment, som taler for, at der ikke foreligger et ansættelsesforhold. Det samme må efter omstændighederne kunne antages, når indkomstmotageren indgår aftale om udførelse af en serie ordrer.

Den omstændighed, at indkomstmotageren kommer i besiddelse af fortrolige oplysninger i forbindelse med hvervets udførelse, udelukker ikke, at den pågældende kan anses for selvstændig erhvervsdrivende.

Kræver erhvervsudøvelsen særskilt autorisation eller bevilling, kan dette være et moment, der taler for at anse indkomstmotageren for selvstændig erhvervsdrivende. Derimod kan der ikke sluttes modsætningsvis i de tilfælde, hvor erhvervsudøvelsen ikke kræver selvstændig autorisation eller lignende. Autorisation, bevilling m.v. er således ikke nogen betingelse.

Spørgsmål 82:

Indebærer bestemmelsen i § 15, stk. 3, at man uden at tage overskudskontoen til indtægt i personlig indkomst kan sælge den reelle virksomhed, men beholde f.eks. sin fabriks- eller forretningsbygning, som herefter af ejeren bruges til anden virksomhed eller udlejes, da der i den situation ikke kan siges at være tale om salg af en ideel anpart?

Svar:

Efter § 15, stk. 1, skal indestående på en virksomheds konto for opsparet overskud medregnes i den personlige indkomst i forbindelse med ophør af virksomhed.

Spørgsmålet om, hvornår der foreligger virksomhedsophør, har i praksis været fremme vedrørende reglerne i afskrivningsloven. Spørgsmålet er her afgørende for den skattemæssige behandling af avancer eller tab i forbindelse med afhændelse af en virksomheds driftsmidler.

Efter denne praksis vil der foreligge virksomhedsophør i den i spørgsmålet nævnte situation, hvor den skattepligtige sælger virksomheden, dvs. samtlige driftsmidler, varelager, goodwill m.v., selv om den pågældende beholder en fast ejendom. Dette gælder, hvad enten den skattepligtige efter afhændelsen af virksomheden anvender ejendommen til anden virksomhed, eller ejendommen udlejes.

Det må antages, at spørgsmålet om, hvorvidt der efter virksomhedsskatteoven foreligger ophør af virksomhed, må bedømmes på samme måde.

I det nævnte eksempel skal indestændet på overskudskontoen således medregnes i den skattepligtiges personlige indkomst i forbindelse med salget af virksomheden efter reglerne i forslaget § 10, stk. 3.

Spørgsmål 83:

Såfremt et investeringsfondsindskud skal efterbeskattes, skal beløbet da tages til indtægt enten i henhold til virksomhedsordningsforslaget eller i henhold til personbeskatningsforslaget?

Svar:

Efter de gældende regler i investeringsfondsloven skal ikke anvendte investeringsfondshenlæggelser efterbeskattes i henlæggelsesårene. Efterbeskatningen sker ved, at det ikke anvendte henlæggelsesbeløb med et 5 pct.s årligt tillæg medregnes i den skattepligtige indkomst.

Virksomhedsordningen skal have virkning fra og med indkomståret 1987.

Alle investeringsfondshenlæggelser, der er foretaget i 1986 eller tidligere, skal i givet fald efterbeskattes i den skattepligtige indkomst for de pågældende år. Skattereformen